

připustiti hledíc k podstatné odlišnosti práva trestního a práva disc., kteréžto poslední, majíc svůj pramen ve služ. moci zaměstnavatelově, jest prostředkem k udržení kázně a pořádku uvnitř organismu služebního, a stihá porušení speciálních povinností ze služ. poměru plynoucích, nikoli porušení všeobecných povinností, stojících pod sankcemi norem kriminálních.

Posuzuje otázku samostatně uvážil nss, že zákon, stanově jako předpoklad použitelnosti trestu propuštění ze služby mezi jiným také značnou škodu okresu, nestanoví tím samostatný skutkový předpoklad, jenž by přistupoval jako druhá podstatná náležitost k vědomému hrubému porušení služ. povinností, nýbrž že tím chce jen vyjádřiti tíži deliktu, jenž k tomuto trestu může vésti. Jakmile úředník vědomě hrubým způsobem porušil své služ. povinnosti a okresu vzešla z toho škoda, je dán předpoklad pro použití disc. trestu propuštění. Na tomto důsledku skutkové podstaty jednou dané nemůže nic měniti okolnost, že úředník, plně svou soukromoprávní povinnost, nahradil okresu škodu svým přečinem způsobenou, když tu není pozitivní normy, že složení takové náhrady vylučuje trestnost resp. použití trestu propuštění ze služby. Z toho plyne však také, že není vadou řízení, jestliže žal. úřad okolnost náhrady škody — podle toho, co vyloženo, právně bezvýznamnou — nevyšetřoval.

Č. 7698.

Policejní právo trestní: Policejní komisařství (v Karlových Varech) není příslušno zakazovati obyvatelům domu, aby nepřekročovali domovní řád, a hroziti jim trestem, jestliže zákazu neuposlechnou.

(Nález ze dne 19. ledna 1929 č. 500.)

V ě c: Juliana H. v T. proti zemské správě politické v Praze stran policejního přestupku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem policejního komisařství v K. V. z 12. listopadu 1926 bylo st-lce zakázáno podle § 11 cís. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z., »aby vrata farní budovy v R. sama nebo od příslušníků své rodiny neb osob docházejících do jejího bytu ponechávala otevřená, aby nočního klidu nerušila, jakož i aby nařízení domovního řádu nepřestupovala.« Zároveň bylo podotčeno, že překročení tohoto zákazu se trestá podle § 11 cit. nař. — K odvolání st-lky opravila zsp v Praze výnosem ze 17. prosince 1926 v odpor vzatý výměr v tom směru, že zmíněný zákaz se vydává podle § 7 nař. č. 96/1854 ř. z. V ostatním směru zsp odvolání nevyhověla a nař. výměr potvrdila.

Nálezem z 21. února 1927 vyslovalo policejní komisařství v K. V., že jeho výměr z 18. prosince 1926 nabyt právní moci. Ježto na opětovnou stížnost děkana R. bylo zjištěno, že zmíněný zákaz nebyl dodržen, od-

soudilo polic. komisařství st-lku podle § 11 cit. nař. k pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti k pětidennímu vězení. — Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání st-lky, vysloviv, že konaným šetřením bylo zjištěno, že Julie H. skutečně i po vydání zákazu porušovala dom. řád tím, že bouchala dveřmi u svého bytu a zmíněný zákaz tudíž nedodržela.

Uvažuje o stížnosti obíral se nss nejprve námitkou, že polic. komisařství v K. V., vydávajíc výměr z 20. prosince 1926 (kterým bylo intimováno rozhodnutí zsp-é ze 17. prosince 1926, potvrzující zákaz polic. komisařství z 12. listopadu 1926), překročilo obor svojí působnosti a — stíhá-li překročení tohoto zákazu trestně — jedná nezákonně. Vytýká tedy stížnost, že cit. zákaz polic. komisařství z 12. listopadu 1926, pokud zakazoval st-lce přestoupení dom. řádu a to pod pohrůzkou trestu, byl zmatečný a nemohl založiti právní účinky.

Nss shledal tuto námitku důvodnou.

Podle § 7 cís. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z. má příslušný politický neb policejní úřad, byl-li v oboru jeho působnosti vydán zákaz, nechať se vztahuje na jednotlivé jednání nebo na určitý druh jednání, za tím účelem, aby předpis tento byl proveden bezprostředně proti tomu, kdo se snaží zákaz přestoupiti, nebo kdo setrvá v nešetření tohoto zákazu, použití účelného prostředku vykonávacího a exekučního a má uložit trest stanovený pro případ přestoupení neb odporu a není-li výslovně zvláštní trestní sankce, trest ustanovený v § 11 cit. nař. Podle 2. odst. téhož paragrafu podléhá přestoupení a nešetření takových zákazů, třebaš není pro ně stanovena zvláštní sankce trestní, trestu stanovenému v § 11. — Se zřetelem na námitku stížnosti sluší tedy zkoumati, zdali zákaz polic. komisařství v K. V. z 12. listopadu 1926, pokud byl položen za základ trestnímu nálezu, který byl potvrzen nař. rozhodnutím, byl vydán v oboru působnosti jmenovaného polic. komisařství.

Jak jest zřejmo z jednacích spisů, zejména také z odůvodnění nař. rozhodnutí, byla st-lka potrestána proto, že i po vydání zákazu polic. komisařství v K. V. porušovala dom. řád tím, že bouchala dveřmi ve svém bytě. Sluší tedy uvážiti, zdali taková péče o zachování dom. řádu náleží do oboru působnosti polic. komisařství v K. V.

Působnost tohoto úřadu obsahuje úkony vypočtené v § 3 vyhlášky min. vnitřní z 24. dubna 1923 č. 83 Sb. Mezi úkony zde uvedenými není výslovně uvedena péče o zachování dom. řádu a nelze tuto činnost ani podřaditi některému úkonu, který se v cit. § 3 prikazuje výslovně do oboru působnosti polic. komisařství v K. V. Nespadá zejména činnost ta pod pojem zachování veř. bezpečnosti a veř. pořádku a pokoje, neboť dom. řád má na mysli jen ochranu individuální sféry obyvatel domu a nemá proto nic společného s naznačeným oborem polic. činnosti, jistě aspoň nikoliv po té stránce, pokud jde o to, jak se nájemníci ve svých domácnostech mají chovati.

Zakázalo-li tedy polic. komisařství st-lce překročovati domácí řád a pohrozilo-li jí trestem pro případ, že zákazu toho neuposlechne, vybočilo z rámce působnosti, jež mu byla svěřena zákonem. Zákaz takový je právně bezúčinný a nemohlo proto překročení tohoto zákazu býti stíháno trestně. Opačný postup úřadu je v rozporu se zákonem.